

i **inFORMACIJE**

Susret za mlade trećom srijedom u mjesecu

Prvi ovogodišnji susret za mlade održat će se 16.01.2013. godine u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu s početkom u 20.30h

„Navješćujemo mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu“ (1 Kor 2, 7)

Prvi ovogodišnji duhovno - teološki susret u koordinaciji mr. sc. don Jenka Bulića, duhovnika studenata laika održat će se u ponedjeljak, 21. 01. 2013. godine u 20h u studentskoj kapeli.

Euharistijska slavlja na KBF-u

Svakim danom u 7.25h u studentskoj kapeli

Urednica: Katarina Gugić

Uredničko vijeće: Jelena Arambašić i Ana Marćinko

Grafički obradio: Marko Grgić

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentkilist@gmail.com

List Studenata Teologije

GODINA VI :: siječanj 2013. :: BROJ 1. (15) ::

UVODNA RIJEČ

Dragi čitatelji našeg studentskog LiST-a, sretna vam i blagoslovljena ova Nova 2013. godina! Nadam se da je prošla godina za vas bila puna iskoristenih prilika za upoznavanje Boga, sebe, drugih ljudi i našeg društva, da ste iz toga nešto i naučili i primijenili na svoj život, te da ćete sve to u ovoj novoj godini velikodušno dijeliti s drugima!

Svaki novi početak znak je nade, poticaj na uspravnost, na neki način predstavlja novo rađanje, radosni događaj, ali i podsjetnik na prolaznost, na kraj, odlaske i dolaska i, u konačnici, na smrt. *Stalna na ovome svijetu samo mijena jest,* rekao je Heraklit jednom dav-

no. Otac mi je rekao kako je ta Heraklitova izreka stajala napisana u učionici u njegovoj osnovnoj školi prije četrdeset godina, u malom mjestu na jednom našem otoku. Danas te učionice nema. Možda za četrdeset ili više godina ni ovih naših učionica neće biti i time će ova njegova izreka još jednom biti potvrđena kao istinita, kao što je to bila kroz proteklih dvadeset šest stoljeća i kao što će to biti u vremenu koje tek dolazi.

Ta izreka ostavlja nešto gorko u našim srcima, a to je misao o vlastitoj nevažnosti i napast da pred sobom i drugima dokažemo kako to nismo. No sigurna sam kako je temeljna misao te izreke zapravo pozitivna i motivirajuća- jer tvrdnja da se sve mijenja i sve prolazi je ujedno i tvrdnja da nijedno зло ni patnja nisu konačni i da uvijek iznova ima prilike za nešto novo, dobro i veliko,

ukratko da pokretač neke mijene mogu biti upravo malena i nevažna ja. Netko je jednom rekao da je pokretač svakog ljudskog djela strah od smrti i to je točan ali ne i jedini točan odgovor- zašto nije rekao da je to i želja za mijenjom? Jer čovjek je jedino biće čije se srce ne miri s onim što ima, kako je to lijepo opisao P. Preradović, već uvijek teži većem, višem, boljem. Upravo je u tome najveća varka današnjeg svijeta koji se osmišljava kao globalno selo i u kojem je čovjek samo bezlični komad velike prilagodljive mase. I što zastrašuje, on je s time pomiren. Ali s vama neka ne bude tako, kaže Sveti pismo. Kršćanin mora uvijek donositi i osmišljavati rerum novarum, boriti se svime što ima i što jest protiv svega što čovjeka lišava njegova dostojanstva i slobode. Budimo pravi sinovi i kćeri Crkve kao mističnog Tijela Kristova, koju i nakon dvije tisuće godina susrećemo, kako kaže G. K. Chesterton, *kako i dalje juri kroz stoljeća poput krilate munje misli i vječita poleta; što je pojava bez premca i sličnosti; i još uvijek jednakova nova koliko i stara.*

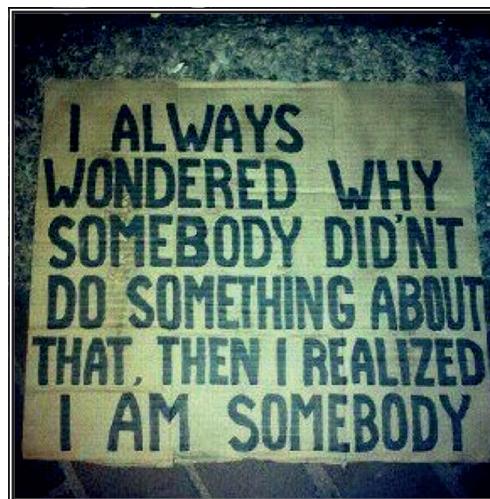
Neka nam svakom pojedinom Gospodin u ovoj novoj godini prosvijetli razum i srce i podari nam unutarnju slobodu, mir i pouzdanje da svim svojim talentima i sposobnostima možemo u ljubavi služiti jedni drugima, društvu i Crkvi. I za kraj, dajem vam jednu misao sv. Ivana od Križa: „Tko ste vi da vodite brigu o sebi? Lijepo bi se prošlo!“.

Sretno nam i blagoslovljeno!

Urednica

AKTIVNOSTI LAIKA U CRKVI I DRUŠTVU

„Mišolovka, mišolovka! U kući je mišolovka!“, vikao je miš. „To je ozbiljan problem za tebe, gospodine mišu, ali nema nikakve posljedice za mene“, odvratila je kokoš. „Žao mi je, ali ja tu ne mogu ništa učiniti“ reče prasac. Ni krava se nije mnogo zabrinjala radi uzbune koju je digao miš. Te noći u mišolovku se uhvatila zmija i ugrizla gazdaricu. Gazda ju je brzo odvezao u bolnicu, a ona se kući vratila s vrućicom. Poznato je da se vrućica liječi kokosjom juhom, pa je

gazda zaklao kokoš. Bolest je brzo napredovala, pa su u posjet došli prijatelji i susjedi. Da bi ih nahranio, gazda je zaklao prasca. Nažalost, žena je umrla. Na sprovod je došlo toliko ljudi da je gazda morao zaklati i kravu kako bi bilo dovoljno mesa. Sve je to mali miš gledao s velikom tugom.

Kad dolaze rezultati ispita, prvo tražimo svoje ime na popisu, za ručkom odabiremo najbolji komad mesa za sebe, a kad dođu problemi, učili su nas, svatko plaća svoje račune. No, nemojmo misliti kako se nas ne tiče problem

drugoga. Istina je, zapravo, ovakva; kad je jedan u opasnosti, svi smo u opasnosti. Puno puta na druge ljude gledamo kao na „tamo neke“, udaljene, kao da oni imaju svoj svijet, a mi svoj. Tako postavljamo zid u odnosima i tada nam je lako kritizirati i smijati se na tuđi račun. Ne znamo da zapravo ne postoje naši i vaši. Postoje samo naši. Kad je nešto moje, pazim i brinem se o tome. Dobri Bog nam je dao cijeli svijet i nas jedne drugima. Svijet je naš. Svaki čovjek je moj.

Što se tiče funkcioniranja Crkve, znamo da se ona sastoji od Glave – Isusa Krista, i udova – nas grešnih vjernika. S druge strane, u medijima se stjeće dojam da je Crkva samo skup redovnika, svećenika i biskupa. Ali istina je da i mi sami često puta tako razmišljamo. Kad god se optužuje Crkvu da je rasipna, mislimo na svećenike koji se razbacuju s novcima; kad se kaže da Crkva može bolje obavljati svoju dužnost, pitamo se zašto klerici ne rade bolje; pa čak kad se pitamo zašto u našoj župi ima malo sadržaja i aktivnosti za mlade, optužujemo svećenike zašto oni nisu nešto potakli. A gdje smo mi u cijeloj toj priči? Danas je vrijeme kada ima sve manje redovničkih i svećeničkih zvanja. Klerici jednostavno ne mogu popuniti sve „rupe“ i zadovoljiti sve potrebe. Upravo tu su pozvani laici da daju svoj doprinos. Neki čak govore da ulazimo u novo doba gdje će laici dobiti puno veću ulogu nego što su je do sada imali, da će doći do velike reforme u kojoj će laici imati veliki utjecaj. Nevezano za to, na svakom laiku je da se daje za Crkvu koliko god može i kako god zna. Naime, laici čine veliku većinu Crkve i jedan od većih razloga loših stvari u Crkvi leži upravo u mlakosti laika. Jedan od većih razloga loših stvari u društvu također leži u mlakosti laika. Zašto ima toliko

nezaposlenosti? Kriva je vlada! Zašto je toliko siromašnih?

Kriva je vlada! Zašto je toliko korupcije, nebrige za drugog, bezosjećajnosti? Kriva je vlada! Loših vlada je uvijek bilo i uvijek će ih biti. Kad shvatimo da ne možemo promijeniti nikoga drugoga, nego samo i jedino krenuti od sebe, učinili smo prvi korak prema boljem svijetu. Sve ostalo je uzaludno gundanje.

Tako se jedna grupa nepoznatih pojedinača odvážila i upustila u projekt - Hrvatsko Nadzemlje. Jedan dobar projekt koji je okupio mnoštvo mladih. Ima zabave, nauči se pokoja stvar, ljudi se zbližavaju, osjete ispunjenima. Lijepo je tako doći na svaku treću srijedu u mjesecu, družiti se i sudjelovati u pripremljenom sadržaju. No ono iza kulise što se ne vidi jest mnoštvo truda i vremena uloženog u nastanak same ideje - što, kako i zašto napraviti - napraviti nešto dobro za mlade ovoga grada u kojem se ne nudi previše kvalitetnog sadržaja, što će ih obogatiti i dobro usmjeriti u svijetu od bezbroj mogućnosti. Besplatno se truditi organizirati sve to svaki mjesec da bude dobro osmišljeno, poučno i na razini, uza sve svoje

svakodnevne obaveze, nije nimalo lak posao. A zašto sve to? Zašto se mučiti?

Da drugima bude dobro! Nije lako, ali isplati se. Studentski katolički centar, World Youth Alliance, mnoštvo udruga, zajednica, pokreta koji nesebično služe za opće dobro daju mnoštvo mogućnosti za uključiti se u društvena zbivanja. U konačnici, svatko može biti inicijator. Danas je aktualna priča o zdravstvenom odgoju. Ali, da nije bilo nekolicine ljudi koji su zauzeli čvrsti ljudski i kršćanski stav i suprotstavili se nametanju tog programa, do nas vjerojatno ne bi ni došla informacija o čemu se radi. Na kraju bismo vidjeli posljedice i nastavili gundati kako ništa ne valja. Svaki čovjek trebao bi se prvo brinuti o svojim prioritetima, a među njima uvijek treba biti mješta za drugoga. To je na kraju krajeva i svačija dužnost – briga za drugoga. No nije dobro da nam se briga za druge i dužnosti nameću jer tada činimo stvari iz svojevrsne prisile. Ljubav je iznad zakona i iznad dužnosti. Zato činimo dobro jer tako želimo, a ne zato što moramo! Bog nas voli jer On želi tako.

Živimo jedni za druge, a ne za sebe!

Ivan Vrlić

„Teče i teče, teče jedan slap;
 Što u njem znači moja mala kap?
 Gle, jedna duga u vodi se stvara,
 I sja i dršće u hiljadu šara.
 Taj san u slapu da bi mogo sjati,
 I moja kaplja pomaže ga tkati.“

Dobriša Cesarić

„Mi osjećamo da je sve što radimo
 samo kap u oceanu. Ali ocean bi bio
 manji da nema te kapi.“

bl. Majka Tereza

